

Over souvenirs en scorebordjournalistiek

Het lijkt wel of deze competitie in 2A van het zaterdagvoetbal voor AMVJ naast de potjes voetbal tegelijkertijd een exotische trip lijkt te worden naar een ver verleden. Waren NITA en HBOK al tegenstanders uit historie doordeesemende plekjes op deze aardkloot (Zunderdorp en Nieuwer ter Aar), vandaag was het altijd lastige Marken uit het gelijknamige, eeuwenoude en aan het water ontrukte (sinds 1957: schier-) eiland te gast op het Loopveld. Evenals in de vorige impressies ook hier weer een bewijs van de relatieve nietigheid van deze- overigens wereldberoemde locatie.

De schilderachtige huizen op houten palen, waarvan er zo'n honderdvijftig als cultureel erfgoed in het Rijksmonumentenregister zijn opgeslagen (bron: Wikipedia) en de oer-Hollandse klederdrachten zijn internationaal toeristische trekpleisters zonder weerga geworden.

Niet in de laatste plaats door de ondernemersgeest van een beroemd geworden inwoner van Marken met de naam Sijtje Boes. (1895- 1983) Zei je vroeger "Marken" dan verbond je daaraan als vanzelf : "het eiland van Sijtje Boes"; de vrouw, die als eerste in haar winkeltje toeristen een baaierd aan herinneringen (souvenirs) aan haar geboortegrond aansmeerde.

Zij was trouwens niet de enige beroemde Markenaar.

Wat bijvoorbeeld te denken van het aan zijn roots als domineeszoon te Marken ontsnapte macho fotomodel, de pikante tv-presentator en stoere sportschoolhouder Arie Boomsma?

Als hij destijds niet voor studie en basketbal in de USA had gekozen, had deze "toch zo eenvoudig gebleven boomlange BN'er" wellicht als kopsterke spits de selectie van het stoere voetbalploegje van zijn geboorte eiland hebben kunnen versterken.

Nu moeten we het doen met de herinnering (het souvenir) dat SV Marken zich ook zonder deze illustere olijkerd in de loop van zijn geschiedenis voetballend nogal eens "op hoog niveau" heeft laten gelden. Tegenwoordig een stabiele en stugge

tweedeklasser waar het voor Bordeauxrood altijd lastig was een goed resultaat te halen.

Zo werd er vorig seizoen twee keer een miezerig souvenir aan de twee potjes tegen hen overgehouden in de vorm van een 4-1 respectievelijk 0-1 nederlaag.

De vanwege verkeerschaos wat verlate gasten kregen van de “eerste keer op het Loopveld” -leidsman, de heer Groot de gulle gelegenheid om de door de lange zit ongetwijfeld wat getormenteerde spieren weer op wedstrijdlevel te spannen.

Door dat toch wat enerverend gedoe had ik pas na het begin van de match in de gaten dat mijn legendarische optreden als “ uw chroniqueur met het vlagje” blijkbaar navolging heeft gekregen aan Marker-zijde.

Ik weet niet of hij ook impressies schrijft over het wel en wee van zijn ploeg en/of dat hij op het thuiscomplex nog steeds via het Rad van Fortuin de clubkas spekt, maar langs de lijn stond de preses van de club- de immer goedlachse Jan Peereboom- in hoogst eigen persoon en in keurig zwart gekleed met zijn vlagje in de hand.

Ik kon het niet laten om in de rust deze aardige navolger/collega bestuurder/grens op de gevoelige plaat vast te leggen.

Hij was op dat moment extra goed geluimd want zijn ploeg zat een koppie thee te drinken onder het genot van een 0-1 voorsprong. Als souvenir voor het eerste bedrijf geschonken door een aanvankelijk te mak en weinig geïnspireerd ballend AMVJ.

In tegenstelling tot de voetbalgasexplosie direct na aftrap vorige week (0-2 in zes minuten in Zunderdorp) was er bij Bordeauxrood vanmiddag aanvankelijk sprake van een merkwaardige lethargie.

En dat bleef na een minuut of zestien niet ongestraft.

Arno Boes -toeval en/of familie van....?- kreeg van de AMVJ-verdediging alle vrijheid om zijn doelpunt alvast als souvenir in de voetbaltas te stoppen. (0-1)

Alsof de wekker op de daaropvolgende tweede aftrap was afgesteld, wakkerde er langzaam wat meer energie in de acties van de Kumar Kids. Het werd dreigender voor de boomlange-toeval of ook een Boomsma fan? – goalie van Marken.

Maar nu ontbrak het aan dat wat in het jargon wordt geduid met: “de juiste eindpass”. Maar met het met inzet strijd willen leveren zat wel weer oké.

Al gaf mede uitbinker Daan Brinkman wel wat erg enthousiast een voorbeeld daarvan toen hij een tegenstander op al te onreglementaire wijze bejegende. (die laatste kon zijn weg tot mijn opluchting gezond en wel vervolgen)

De overigens goed leidende heer Groot vond het-gelukkig voor Daan – slechts geel waard.

Je zag dus als het ware de pot wel kantelen, maar het netje vinden om nog voor rust tenminste de gelijkmaker te fabriceren was vooralsnog een te grote opgave voor de AMVJ spitsen.

De gelijkenis met de door storm geteisterde strijd vorig jaar souvenierde tijdens de rust door mijn brein want zoals gezegd verloor AMVJ toen met 0-1.

Maar het was vandaag lekker weer en de Loopveldmat had de stortvloed aan regen briljant doorstaan; “dus wie weet”, dacht ik heimelijk.

Nou, het werd een pareltje van een tweede bedrijf voor een volledig opgeleefde gastheer, die de weinig samenhang vertonende Markenaren in feite alle hoeken van het veld liet zien.

Een souvenir om in een bijoudoosje te bewaren en voortaan vlak voor elke wedstrijd even te laten fonkelen.

Het duurde nog wel even voordat de door onvermoeibare youngster Zep Fransen ingekopte gelijkmaker het keihard bewijs van de overmacht leverde.

Maar daarna was het hek van de Dam en hoogwater bij de schier-eilandbewoners.

In rap tempo werd daarna de negatieve score van het eerste bedrijf omgezet in een niet eens geflatteerde 4-1 winst voor de ontketende ploeg van Kumar en Co.

Eerst en weggestuurd door een briljante pass van alweer Zep Fransen via een beheerste goal van Devery Boldewijn (2-1); die zijn wisselbeurt nog eens extra glans gaf door ook vlak voor tijd het slotakkoord voor zijn rekening te nemen (4-1).

Tussen die bedrijven door lukte het de rappe Ted Mijns met zijn goal (3-1) het slot op de pot te gooien.

“Niet geflatteerd” zoals uw immer kritische, maar ook van scorebordjournalistiek warse, chroniqueur mocht erkennen, na een te matige start, een prima en uiterst beloftevolle tweede helft van de pot tegen het vandaag niet zo lastige Marken.

Als ik tot slot toch iets aan scorebordgepalaver doe is dat om u te kunnen laten zien dat na een lange tijd van voorbereiding AMVJ nu beschikt over een door Lex van Hees, tevens mijn opvolger als voorzitter, gewonnen en door ING geschonken elektronisch scorebord.

Moge de onderstaande foto nog vele potjes model staan voor het succes van AMVJ te velde.

Dirk

Naar aanleiding van AMVJ - S.V. Marken, zaterdag 5 oktober 2019

